

Bajer: Ogsaa denne Leilighed vil jeg benytte til muligvis at faae en Oplysning i Anledning af, at jeg undertiden har set i Bladene, hvor der indbydes til at indtræde i Kongens Livjægerkorps, at der samtidig staar, at de, som have uddannet sig i Livjægerkorpsen, sandsynligvis vil blive fritagne for at gjøre Tjeneste i Kjøbenhavns Væbning. Dette Spørgsmaal ligger jo for i dette Dieblit, da Kjøbenhavns Forstærkningskorps er bestemt til at træde i Stedet for Kjøbenhavns Væbning. Derved er der altsaa en Forbindelse mellem dette Lovforslag og Kongens Livjægerkorps. Med det Samme kunde jeg maatte faae Rede paa, hvad der hidtil ikke har staaet mig klart, maatte er det min Feil, saa jeg kan blive bedre oplyst, men i alt Fald kan jeg forsikre, at der er Mange, for hvem det staar lige saa uklart — og det er, hvorledes det egentlig er gaaet til, at Kongens Livjægerkorps først er blevet ophævet ved Loven af 28de Mai 1870 § 1, og dernæst er blevet oprettet paany, idet Krigsministeren den 9de November 1885 sanktionerede Love for Kongens Livjægerkorps, hvorledes det lader sig gjøre uden nogensomhelst Henvendelse til Lovgivningsmagten, at man først ved en Lov neblægger et bestaaende Korps og saa administrativt opretter det paany eller dog giver Tilladelse til, at det bestaar. Det forekommer mig, at vi, hvis det er rigtigt, er inde paa en temmelig farlig Praxis. Hvis det kunde lade sig gjøre, saa kan man jo f. Ex. ogsaa paany oprette Hestgarden, der blev nedlagt, for Resten, saa vidt jeg husker, ved en Bevilling paa Finantsloven, og jeg behøver ikke at nævne andre Ting, f. Ex. hvad der foregaar i Kjøbenhavns Omegn, hvor denne samme Grundsaetning synes at gjøre sig gjældende. Men jeg skal kun fremhæve dette blandt Andet af den Grund, at, skal det være Tilfældet for Fremtiden, at Tjeneste i Kongens Livjægerkorps skal give visse Privilegier, at man derved skal kunne sikke sig mod at gjøre Tjeneste i Kjøbenhavns Forstærkningskorps eller skal gjøre mindre Tjeneste der, saa synes jeg, at dette udtrykkelig bør staa i Loven. Jeg vil derfor gjerne bede det Udvalg, der faar med denne Sag at gjøre, at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Det er jo muligt, det kan være rigtigt. Der har en Gang været Tale om, at en vis Skydsærdighed opnaaet i private Skytteforeninger, skulde give Afgang til en formindsket Tjenestetid, men det er i al Fald et Spørgsmaal, der har været Gjensid for Tvivl og Forhandling her i Rigsdagen. I saa Fald bør ganske vist ogsaa Udvalget lægge Mærke til, hvorledes Lovene

for Kongens Livjægerkorps ere indrettede, og hvorvidt de virkelig fyldestgjøre Alt, hvad de skulle. Jeg har gjenne læst dem og skal gjøre opmærksom paa, at der igjennem dem gaar en god militær Tone: Saaledes staar der i Slutningen af § 24, at der i Tiltale ikke bør siges Hr. N. N. men til Exempel Underofficer eller Livjæger N. N. Dette kun som en lille Mundsmag paa, hvordan Lovene ere. Jeg forlanger naturligvis ikke, at den ærede Krigsminister skal svare nu, min Bemærkning er nok saa meget henvendt til det Udvalg, som jeg antager faar denne Sag til Behandling.

Krigsministeren (Bahnsen): Da det ærede Medlem har draget Spørgsmaalet frem, kan jeg lige saa godt besvare det nu som til en anden Tid. Det ærede Medlem kan nok begribe, at naar man træffer administrative Bestemmelser, har man ikke grebet det ud af Luften, men har nøie undersøgt, hvorvidt man har havt Kompetence til at gjøre det. Det er ganske rigtigt, at Livjægerne under visse Betingelser ere fritagne for at møde ved Kjøbenhavns Væbning, nemlig naar det kan konstateres gennem den kommanderende General, som har Kontrollen dermed, at de have havt lige saamange Øvelser i Exercits, Felttjeneste og Skydning m. m. som Væbningen. Paa samme Maade er det ligeledes bestemt, at Medlemmer af Kjøbenhavns Skytteforening kunne blive fritagne for at møde i Kjøbenhavns Væbning, altsaa fremtidig Kjøbenhavns Forstærkningskorps, naar de have opfyldt visse Betingelser med Hensyn til Skydning, hvilket bliver kontrolleret af Generaldirektøren for Fodfolket. I Virkeligheden har det ikke overordentlig stor Betydning, det er kun saa Mennester, det dreier sig om. Hovedsagen er, at ikke den Forsvarskraft, som ligger i Kjøbenhavns Væbning, svæktes, og det er tilstrækkelig garanteret ved den Maade, jeg har antydnet. Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt man er berettiget til at gjøre dette administrativt. Det Spørgsmaal har jeg meget nøie undersøgt, og jeg hævder, at jeg er berettiget dertil, og at jeg i det Hele er berettiget til under en bestemt Forudsætning at fritage en enkelt Mand for Indkaldelse. Det skal jeg imidlertid ikke gaa nærmere ind paa, men det ærede Udvalg skal være velkommen til at faae de Oplysninger derom, som jeg maatte være i Stand til at give.

Bajer: Naar jeg ikke udtaler mig videre, saa maa min Tausshed saa vel med Hensyn til den foregaaende Sag, hvori jeg havde Ordet, som med Hensyn til denne, ikke op-